

VIU AMB SENZILLESA
I UN ALTRE MODEL DE CONVIVÈNCIA
ENS FARÀ FELIÇOS

Càritas

viu senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure

www.caritas.es

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

El Dia de la Caritat

Oferim una part del missatge que la Conferència Episcopal Espanyola ha dirigit amb motiu de la diada d'avui, Corpus Christi i Dia de la Caritat. Recordem que avui en totes les parròquies es fa la postulació per Càritas. «Jesús es va cenyir la tovallola, amb humilitat va assumir l'ofici dels esclaus i va rentar els peus dels apòstols. Preciosa icona que ens convida a acostar-nos als germans més pobres, els que sofreixen, els més necessitats, despullant-nos de tota riquesa, de tota actitud de suficiència, compartint amb ells el que som i tenim. Només la solidaritat ens ajudarà a avançar per camins que donin vida i esperança als germans més pobres. Viure

senzillament ajudarà que uns altres, senzillament, puguin viure, ens diu la campanya institucional de Càritas per a aquest Any de la Fe. Aprofitem la crida de Déu a través de l'Església i la gràcia que el Senyor ens ofereix constantment per a avançar en la nostra conversió trencant amb individualismes egoistes i obrint l'ànima a la generositat de l'amor segons l'exemple de Jesucrist. Escoltem el clam dels qui moren de fam en el Tercer Món, dels qui estan en atur, dels ancians sols i dels malalts, dels desnonats i víctimes de violència, que esperen l'amor i la proximitat de tots nosaltres a través del nostre compromís solidari.

Diumenge del Cos i Sang de Crist | Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi (14,18-20)

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

Salm responsorial (Salm 109)

Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (11,23-26)

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor: Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser lliurat, prengué el pa i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç (9,11b-17)

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-

hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per a tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.

«Començava a fer-se tard» | Mn. Marc Majà i Guiu

Avui, solemnitat de Corpus, escoltem el relat de la multiplicació dels pans i peixos. A l'inici, l'evangelista Lluç ens posa en situació: Jesús parlava del Regne de Déu i curava, però «començava a fer-se tard». Aquest detall provoca la reacció dels dotze: «acomiadeu a la gent [...]»; aquí és un lloc despoblat». Reacció ben humana: aquí no tenim menjar per a tots i, com que ja és tard, el millor serà que la gent se'n vagi. Sorprenentment, Jesús demanarà als dotze que facin el contrari: no acomiadeu la gent, que es quedin, «feu-los seure». Aleshores, confiant en Jesús i aportant el poc que tenen, s'esdevindrà el miracle.

L'expressió «començava a fer-se tard» apareix en un altre episodi de Lluç. Gairebé al final de l'evangelí, quan el capvespre del diumenge de Pasqua dos deixebles

marxen capcots de Jerusalem, camí d'Emaús, Jesús ressuscitat se'ls acosta i, sense que ells el reconguin, s'interessa per la seva conversa. Havent compartit un tros de camí i deixant-se abusar el cor pels ensenyaments del desconegut, els tres caminants arriben al lloc de destí. En aquell moment, del cor dels deixebles brolla aquest prec: «Queda't amb nosaltres, que ja es fa tard i el dia ha començat a declinar.» Jesús escoltarà la seva petició, es quedarà amb ells i, de fet, s'hi quedarà per sempre. Aquest és el significat pregon del que avui celebrem: quan tantes coses en el món ens fan pensar que ja és tard, que no hi ha remei, l'Eucaristia ens recorda que amb ell mai no és massa tard, perquè s'ha volgut quedar amb nosaltres per sempre.

L'Eucaristia, celebració de la fe | Romà Casanova, bisbe de Vic

La festa de Corpus és una bona ocasió per a tornar a fixar la nostra mirada en el sagrament de l'Eucaristia. Ens deia el papa Benet XVI en la convocatòria de l'Any de la Fe: «Serà aquest Any una ocasió propícia per a intensificar la celebració de la fe en la litúrgia, i d'una manera particular en l'Eucaristia, que és "el cim al qual tendeix l'acció de l'Església i també la font d'on brolla tota la seva força" (SC, 10)» (*Porta fidei*, 9).

La celebració de Corpus —com ja hem dit manta vegada— té en la voluntat de l'Església la finalitat de l'expressió pública de la nostre fe en la presència real de Crist en el sagrament de l'Eucaristia. La fe ens fa veure més enllà dels sentits i ens fa descobrir Crist realment present sota les espècies eucarístiques del pa i del vi. En la diada de Corpus som convidats a fer expressió pública d'aquesta fe de l'Església. La processó pels carrers i places dels nostres pobles i ciutats té aquesta finalitat: que els qui ens puguin veure acompanyant l'Eucaristia en la custòdia puguin rebre el testimoni de la nostra fe. Els nostres cants, els nostres silencis, els nostres signes religiosos han de ser expressió d'aquesta fe. El cant del Credo acompanyant Jesús en la processó eucarística seria una manera molt bona d'explicitar en qui creiem.

«L'Any de la Fe serà també una bona oportunitat per a intensificar el testimoniatge de la caritat» (*Porta fidei*, 14). La festa de Corpus és el dia de la col·lecta

a favor de Càritas, que té la seva font en l'Eucaristia. Tota la caritat que brolla de Càritas, en totes les seves realitats d'arreu de la nostra diòcesi, té la seva sola font en l'altar de l'Eucaristia. Una expressió de la caritat de l'Església és Càritas, institució que de manera organitzada està atenta i dona suport als més necessitats de la comunitat cristiana i de la nostra societat. L'Eucaristia, sagrament de fe i font de caritat, és el lligam entre aquestes dues virtuts. «La fe sense la caritat no dona fruit, i la caritat sense fe seria un sentiment constantment a mercè del dubte. La fe i l'amor es necessiten mútuament, de manera que l'un permet a l'altre seguir el seu camí... És la fe la que ens permet de reconèixer Crist, i és el seu mateix amor el que impulsa a socórrer-lo cada cop que es fa el nostre proïsme en el camí de la vida» (ibídem).

El sant pare Francesc, el mateix dia de Corpus, 2 de juny, a les cinc de la tarda, presidirà una pregària d'adoració eucarística a Sant Pere del Vaticà. Ell ens convida a tots a pregar amb ell a la mateix hora. Per tal de coincidir amb la festa de Corpus, els qui tinguem en aquesta mateixa hora la celebració eucarística seguida de la processó ens unirem d'aquesta manera a la pregària eucarística del Papa. Tots els qui no tingueu aquesta coincidència fareu molt bé d'unir-vos en les parròquies i en els temples dels religiosos a l'adoració eucarística mundial a iniciativa del papa Francesc.

Agenda litúrgica de la setmana

2 □ Diumenge del Cos i Sang de Crist / Cicle C. Sant Marcel·lí i sant Pere, màrtirs (†303)

Lectures: Gènesi 14,18-20 / Salm 109 / 1 Corintis 11,23-26 / Lluc 9,11b-17

Litúrgia de les hores: Setmana I

3 ■ Dilluns. Sant Carles Luanga i companys, màrtirs (†1886). Santa Clotilde, reina (474-545).

Lectures: Tobit 1,1a.2;2,1-9 / Salm 111 / Marc 12,1-12

4 ■ Dimarts. Sant Francesc de Carracciolo, prevere (1563-1608). Santes Noemí i Rut.

Lectures: Tobit 2,10-23 / Salm 111 / Marc 12,13-17

5 ■ Dimecres. Sant Bonifaci, màrtir (680-754).

Lectures: Tobit 3,1-11.24-25 / Salm 24 / Marc 12,18-27

6 ■ Dijous. Sant Norbert, arquebisbe (1080-1134). Beat Josep M. Peris Polo, prevere i màrtir (1889-1936). Sant Marcel·lí Champagnat, fundador dels Germans Maristes (1789-1840).

Lectures: Tobit 6,10-11a;7,1.9-17;8,4-10 / Salm 127 / Marc 12,28b-34

7 □ Divendres. El Sagrat Cor de

Jesús. Sant Pere de Còrdova, màrtir (†851). Sant Robert, abat (†1159).

Lectures: Ezequiel 34,11-16 / Salm 22 / Romans 5,5b-11 / Lluc 15,3-7

8 □ Dissabte. El Cor Immaculat de Maria. Sant Heracli, bisbe (s. VI).

Lectures: Tobit 12,1.5-15.20 / Salm Tobit 13,2.6.7.8 / Lluc 2,41-51

9 ■ Diumenge X de durant l'any / Cicle C. Sant Efreem, diaca i doctor de l'Església (s. IV). Sants Prim i Felicià, màrtirs (†286). Santa Diana, verge (†1236).

Lectures: 1Reis 17,17-24 / Salm 29 / Gàlates 1,11-19 / Lluc 7,11-17

Càritas des de diferents angles | Ramon Bufí i Joan Vera

Són multitud les persones i els grups cristians que posen en primer pla l'amor als més empobrits, destacant així un dels tres trets fonamentals de la missió de l'Església. En la diada de Corpus, que ens recorda el Cos del Senyor en l'eucaristia i el Cos del Senyor representat en els necessitats, des de Càritas us oferim un petit ventall de textos, ben variats i de procedències molt diferents, que ens presenten aquest centre de l'amor i ens ajuden en el camí de la fe i de la contemplació de Jesús en el pobre.

L'amor als empobrits, del papa Francesc a Buenos Aires

Si pertanys a Càritas deixa't canviar la vida, necessàriament canviaràs d'estil de vida, seràs amic dels pobres i empobriràs el teu estil de vida, en la modèstia austera de la vida... Quan entris en aquesta dinàmica de conversió interior, de canvi d'estil de vida, d'apropament i de solidaritat amb el teu germà, quan no t'avergonyeixis del teu germà, llavors se t'obre l'horitzó i se't manifesta el rostre de Jesucrist. I la contemplativitat de cercar Jesucrist en el rostre del pobre, de cop és la contemplativitat del rostre del Senyor... Qui treballa a Càritas provoca esperança, perquè abans se l'ha deixada provocar en ell mateix per Jesucrist, acostant-se als més desvalguts i als pobres.

L'Església és cridada a ser advocada de justícia i defensora dels pobres davant de tantes intolerables

desigualtats socials i econòmiques, que clamen al cel. La Doctrina Social de l'Església és capaç de fer néixer esperança enmig de les situacions més difícils. Perquè si no hi ha esperança per als pobres no n'hi haurà per a ningú, ni tan solament per als rics.

Moviments i grups obrers cristians de Catalunya i Balears en ocasió del 1r de Maig

Segons dades de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), hi ha hagut 400.000 desnonaments des que va començar la crisi... El dret a l'habitatge resta un paper mullat. Reivindiquem:

—*el contingut de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) sobre el dret a l'habitatge, signat per més d'un milió de persones.*

Després de cinc anys de crisi estem en el 26% d'atur, que en el cas de la joventut encara és el 54%. Moltes famílies treballadores autòctones i immigrades són empeses cap a la pobresa.

Reivindiquem:

—*el repartiment del treball que permeti guanyar-se el pa dignament a tothom, amb un salari suficient.*

La crisi ha malmès les condicions de vida i treball. Els governs, amb el seu afany recaptatori, estan precaritzant beneficis i drets socials.

Reivindiquem:

—*l'execució de la ILP per una Renda Garantida Ciutadana per a donar resposta a les persones del nostre país que viuen per sota del llindar de la pobresa.*

Pregària

Salvador Espriu

Si et criden a guiar
un breu moment
del mil·lenari pas
de les generacions,
aparta l'or,
la son i el nom.
També la inflor
buida dels mots,
la vergonya del ventre
i els honors.
Imposaràs
la veritat
fins a la mort,
sense l'ajut
de cap consol.
No esperis mai
deixar record,
car ets tan sols
el més humil
dels servidors.
El desvalgut
i el qui sofreix
per sempre són
els teus únics senyors.
Excepte Déu,
que t'ha posat
dessota els peus
de tots.

Déu és amor (1J 4,7-10)

Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor. L'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats

Quan dono menjar, del bisbe Hèlder Câmara

«Quan dono menjar als pobres em diuen sant, però quan pregunto per què hi ha pobres i per què no tenen menjar, em diuen comunista.»

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

Juny del 2011

18. Home sol de 59 anys d'edat; malalt crònic, viu en situació quasi d'indigència en un poble prop de Vic. No té dret a cap prestació contributiva per falta de cotització; s'està tramitant prestació no-contributiva amb caire d'urgència que no se sap quan cobrarà. Sol·licita: ajut econòmic per a despesa bàsica d'aliments i sabates. Import: 80 euros.

19. Nucli familiar format per una mare de 36 anys amb una filla de 9 escolaritzada; els únics ingressos provenen de treballs esporàdics de neteja de la mare; viuen en una habitació llogada. Sol·liciten: ajuda econòmica puntual per a lloguer d'habitació. Import: 150 euros.

20. Matrimoni amb dos fills menors escolaritzats i un nadó de mesos; els únics ingressos provenen d'una invalidesa de 421 euros que cobra el pare. Viuen en un habitatge molt precari. Sol·liciten: suport econòmic per a factura de la llum. Import: 164 euros.

21. Home sol de 55 anys sense ingressos; ha esgotat les prestacions socials contributives; té una

situació molt precària quant a l'habitatge. Sol·licita: ajuda econòmica per a pagament d'habitació. Import: 170 euros.

22. Parella jove pares d'un nen de 12 anys; el pare ha esgotat la prestació d'atur, i la mare treballa mitja jornada amb un salari de 450 euros; no poden fer front a totes les despeses de subministrament de la seva llar. Sol·liciten: ajuda econòmica per a despesa de subministrament d'aigua. Import: 46 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Unnim **2107.1002.39.3378964893**.

Corpus: Actes en honor de l'Eucaristia a la diòcesi.....

Aquest diumenge, a la catedral de Vic, el nostre bisbe Romà presidirà la missa solemne a les cinc de la tarda i a continuació tindrà lloc la processó amb el següent recorregut: interior de la catedral, plaça de la Catedral, plaça del Bisbe Oliva, carrer del Cloquer, Baixada de l'Eraime, plaça de la Pietat, carrer del P. Xifré, carrer Cardona, plaça del Paradís, plaça del canonge Collell, carrer d'en Canyelles, plaça de Sant Felip, carrer de l'Escola, plaça del Bisbe Oliba, plaça de la Catedral, interior de la catedral. A Manresa, la missa solemne se celebrarà a les sis de la tarda a la basílica de la Seu, i a continuació tindrà lloc la processó al voltant del temple, organitzada per l'Adoració Nocturna. A Igualada, la missa solemne se celebrarà a la parròquia de la Sagra-

da Família, també a les sis de la tarda. El recorregut de la processó d'homenatge de la ciutat a l'Eucaristia seguirà els carrers al voltant de la

parròquia. Per últim, deixem constància d'un poble on la festa té un relleu especial: Aiguafreda. Aquest diumenge, de sis del matí a dues de la tarda, els veïns ornem els carrers del poble amb catifes, i a les sis de la tarda té lloc la missa i la processó.

Informació de la Delegació Episcopal per al Catecumenat

Durant la Vetlla Pasqua d'enguany, 30 de març, van rebre els sagraments de la iniciació cristiana sis adults del nostre bisbat de Vic. S'han celebrat a la catedral de Vic, a Navarcles i a Santa Maria de Segur.

Un any més, i es va consolidant, uns adults (majors de divuit anys) han trucat a la porta de les nostres paròquies per iniciar-se en la vida cristiana i poder rebre els sagraments (baptisme, confirmació i eucaristia). Un signe més de la presència i força de l'Esperit Sant en situacions que sovint considerem difícils.

Aquestes persones, juntament amb els acompanyants, han fet un recorregut intens, constant i gratificant de preparació per a arribar a la celebració joiosa de la Vetlla Pasqual.

Els catecúmens han manifestat l'agraïment de l'acompanyament i acollença que se'ls ha ofert, i que la seva inquietud inicial de rebre el baptisme i el procés catecumenal han estat una ocasió per a descobrir amb més profunditat Jesús i unir-se a ell tot comproment-se a formar part de l'Església de Jesucrist.

La Delegació Episcopal per al Catecumenat proposa tres etapes bàsiques:

1. Acolliment simple i sincer del candidat. En un moment determinat d'aquesta etapa se celebra el ritu d'ingrés en el catecumenat.

2. Una etapa llarga de preparació, catequesi i visió completa de la fe cristiana. Per acabar amb el ritu

d'elecció, que se celebra conjuntament amb tots els catecúmens del bisbat a la catedral de Vic el primer diumenge de Quaresma de l'any en què aquests candidats rebran els sagraments de la iniciació cristiana durant la Vetlla Pasqual.

3. La celebració solemne dels sagraments (baptisme, confirmació i eucaristia). Per a encetar una nova etapa mistagògica, o sigui reviure el que s'ha celebrat sobretot amb l'assemblea dominical i amb altres compromisos personals o comunitaris.

Donem-ne gràcies a Déu i que tots ajudem a entendre aquesta acció pastoral.

La missa pas a pas | Antoni Costa Vall-Hlovera

L'embolisme i ritu de la pau

Després del Parenostre, el sacerdot resa l'oració anomenada «embolisme», que glossa la darrera petició del Parenostre. Aquesta al·ludeix a la pau, a l'alliberament del mal i del pecat... L'assemblea litúrgica hi respon amb l'aclamació: «Perquè són vostres per sempre el regne, el poder i la glòria», paraules d'inspiració bíblica i d'origen litúrgic. Així, a finals del segle I, el Parenostre acabava amb aquest aclamació: «Vostre és el poder i la glòria pels segles.»

L'oració de l'embolisme és seguida pel ritu de la pau, en què els fidels imploren la pau i la unitat

per a l'Església i per a tota la família humana. El ritu de la pau és un gest d'unitat i de caritat. Comença amb l'oració que el sacerdot pronuncia en veu alta en nom de tota l'assemblea. Després el diaca o el sacerdot formulen la monició a la pau, sempre breu i incisiva, per tal de crear un clima adequat a la invitació de donar-se la pau.

Si el gest extern respon a l'actitud interna, constitueix un mitjà propici per a la preparació a la comunió eucarística. En cas de no ser així, no es poden expressar bons desitjos si en el cor hi ha males intencions o sense sentir-se en pau amb els altres...

Mes de juny, mes del Sagrat Cor.....

Deprecacions

Oh Cor amorosíssim de Jesús, per la vostra ferida preciosa, oberta per a donar pas a les flames del vostre immens amor, feu que l'incendi de la caritat purifiqui els nostres cors de la immundícia del pecat. Parenostre i Avemaria.

Oh Cor sacratíssim de Jesús, per la vostra corona d'espines que us turmentà amb les cruels punxes dels nostres pecats, feu que sentim un sant i vertader remordiment de les nostres culpes. Parenostre i Avemaria.

Oh Cor dolcíssim de Jesús, per la vostra creu, plantada com arbre frondós alimentat per la sang divina, signe de l'encès desig que sentíreu d'ésser crucificat, concediu-nos una resignació completa als dissenys de la providència. Parenostre i Avemaria.

Consagració al Sagrat Cor de Jesús (de Torras i Bages)

Sóc vostre, oh bon Jesús, perquè sou el meu Creador, perquè de tota la eternitat m'heu portat dins la vostra intel·ligència com una criatura és portada per la mare; sóc vostre perquè m'heu rescatat del poder del dimoni i m'heu comprat pel preu de vostra preciosíssima Sang; sóc vostre com el fill és del pare, com la sarment és del cep, com el fruit

és de l'arbre, ja que de la vostra Creu som fruit tots els cristians; i, encara que mil vegades m'he rebel·lat contra vós, el vostre Cor dolcíssim mai no ha deixat d'estimar-me; heu llançat per mi doloreses llàgrimes en els dies de la meva prevaricació i, mogut pel vostre Cor amantíssim, no heu parat fins a fer-me tornar a la gràcia. Oh Cor que tant m'heu estimat! Oh Cor que tantes vegades he entristit i omplert d'amargura! A vós em consagro i protesto mil vegades de no donar-vos d'aquí endavant cap motiu d'afflicció; ans al contrari, recordant-me de les ocasions passades en què us he omplert d'amargura, proposo d'aquí endavant estimar-vos pels qui no us estimen, honorar-vos pels qui us menyspreen, propagar la vostra glòria per satisfer les amargures que al vostre Cor causen aquells qui, estant obligats a expandir-la, us miren amb la major indiferència. Proposo esmerçar tot el meu cor a estimar-vos, i voldria tenir mil cors per a estimar-vos més encara; vull que des d'ara la meva ànima sigui un sagrari vostre, tancat a tota vana passió humana, un lloc de repòs per a vós, una viva imatge del vostre Cor; de manera que, dedicant-se durant tota la vida a amar-vos, l'últim pensament que faci a l'hora de la mort sigui un acte d'amor a vós, oh Jesús dolcíssim, que voleu gloriificar la meva ànima per tota l'eternitat. Amén.

Dites casolanes | Sebastià Codina

No diguis ase a ningú que no ho sigui més que tu

Tenim una gran traça a classificar els altres a la lleugera. Ens adonem de les fallades dels qui coneixem. No ens passa res per alt ni cap petit detall que considerem orientador per a carregar els neulers als qui no ens cauen en gràcia. Diu l'adagi: Val més caure en gràcia que ser graciós.

Si, abans de ficar-nos allà on no ens demanen, donéssim un tomb per les raconades de la nostra vida, ens adonaríem que allò que ens carreguem dels qui cauen a les nostres mans, és només un esborrany borrós dels nostres ensopecs.

Són quatre brases, cobertes de cendra, comparades amb les fogueres del nostre historial. L'Evangelí parla de la brossa i de la biga a l'ull. També diu: «No jutgeu i no sereu jutjats.» Es veu que fa temps que dura.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
 Santa Maria 1, 08500 VIC
 Tel. / Fax 93 885 07 09
 Correu electrònic:
 mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
 SOLSONA: Júlia Ayala
 Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
 Tel. 973 48 06 19
 C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
 Tel. 93 886 15 55 / Fax 93 88919 09
 IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
 Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60